

ПРОТОЛА О КОЛУ

КРЕНИ коло да кренемо коло
наоколо да тијело затрепери
и да се претвори у покрет
у сретање колу небеском
не би ли се спојили уједно
у коло у којем су и живи
и мртви а трепери коло
наоколо да свијет огубани
нестане за вазда ако је икако
могуће јер су нам и душе
помијешане а дух слабовиди
не има моћи да се преточи
у промјене.

Крени коло да кренемо наоколо
да све постане једно не би ли се
проналазили у небосклону
у нигдини.

23. 10. 2016.

ПРОТОЛА О РОДНОМ ГРАДУ

У СЈЕЋАЊУ испливава тресак бомби
што падају по Сарајеву за Великог рата
здања рушећи и убијајући људе
а и лице дјевојке коју сам волио
а старице сада вршњакиње моје
која још увијек у Сарајеву живи
јер и зло и добро су вазда уједно али
Свети Ратник из Сопоћана о коме сам пјевао
поодавно а влага му је изјела пола лица па
оком једним гледа свијет заузима
простор све мањи и види ужас све већи а
тај уклету увид у мени зри
а не могу да га савладам јер плива
у сјећању као бољка неизвјесности
до конца живота са треском бомби
и разарањем живота свуд око мене и у мени.

октобар, 2016.

ПРОТОЛА О КОРИТИМА

У ЗАСПАЛОМ времену а и у простору
свуд око мене и у мени
сунце се таласа а море сија
зракама доносећ мирисе Корићких јама
у којима почивају заклани док
сјеверац не разбуди вријеме
и у простор у мени не принесе
свјежину која са брда херцегових
ослушкује молебан да мртви и живи
буду уједно и једно.

Вријеме се лагано буди уносећ у простор
слику постојану да се море таласа
а сунце сија свуда око мене
а и у мени да све аминује.

октобар, 2016.

